

PARAULA I VIDA

Jornada dels avis i de la gent gran

Aquest diumenge celebrem la 3a Jornada mundial dels avis i la gent gran, i el Papa Francesc ha enviat un Missatge amb el lema: «**L'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació**» (Lc 1,50). Aquest tema ens retorna a la trobada entre la jove Verge Maria i la seva cosina Elisabet (cf. Lc 1,39-56). Diu el Papa: «L'Esperit, que ja ha baixat sobre la Verge Maria, la impulsa a respondre a la salutació amb el Magnificat, on proclama que l'amor del Senyor "s'estén de generació en generació". L'Esperit Sant beneeix i acompanya cada encontre fecund entre generacions diferents, entre avis i nets, entre joves i grans. Desitja que, com va fer Maria amb Elisabet, els joves alegri el cor de la gent gran, i que adquireixin saviesa de les seves vivències. Però, sobretot, el Senyor desitja que no deixem sols els ancians, que no els releguem als marges de la vida, com per desgràcia passa sovint».

Pensant en la propera Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) de Lisboa, el Senyor espera que els joves, en trobar-se amb els grans, acullin la crida a custodiar la memòria i reconeixin, gràcies a ells, el do de pertànyer a una història més gran. L'amistat amb una persona gran ajuda el jove a no reduir la vida al present i a recordar que no tot depèn de les seves capacitats. Per als grans, en canvi, la presència d'un jove dona l'esperança que tot el que han viscut no es perdrà i que els seus somnis es poden realitzar. No podem avançar ni salvar-nos sols ja que la intervenció de Déu es manifesta sempre en la història d'un poble. És Maria qui ho diu al Magnificat, exultant en Déu que obre meravelles noves i sorprenents, fidel a la promesa feta a Abraham.

Les realitats més grans i els somnis més bonics no es realitzen en un moment, sinó a través d'un creixement i una maduració; en camí, en diàleg, en relació. Si s'aconsegueix tenir-ho «tot i de seguida», es perd de vista l'acció de Déu. El seu projecte d'amor, per contra, travessa el passat, el present i el futur, abraça i posa en comunicació les generacions. Va més enllà. Per als més joves es tracta d'anar més enllà de la immediatesa de la realitat virtual, que moltes vegades distreu de l'acció concreta. En el cas de les persones grans es tracta de no posar èmfasi en les forces que decauen i de no lamentar-se per les ocasions perdudes. Mirem endavant! La gràcia de Déu ens allibera de l'immobilisme en l'obrar i dels remordiments del passat!

El Papa Francesc també ens convida a realitzar algun gest concret d'abraçada als avis i la gent gran; una abraçada a manera d'ajuda, servei, proximitat... No els deixem sols, la seva presència en les famílies i en les comunitats parroquials és valuosa, ens dona la consciència de compartir la mateixa herència i de formar part d'un mateix poble en el qual es mantenen i s'estimen les arrels. Tant l'Església com la societat els necessita. Ells lliuren al present un passat necessari per a construir el futur. Honorem-los, no ens privem de la seva companyia i no els privem de la nostra estimació; no permetem que siguin descartats, diu el Papa! Cerquem l'alegria desbordant d'una renovada trobada entre joves i grans. Demanem que la benedicció de l'abraçada entre Maria i Elisabet ens arribi a tots i ens ompli de pau.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Clausura de l'Escola diocesana de Formació

L'Escola diocesana de Formació permanent del Bisbat d'Urgell va cloure el curs 2022-2023 el 10 de juny a la Casa d'espiritualitat del Sant Crist de Balaguer. L'Escola aplega a Balaguer un bon grup de laics i laiques que volen formar-se des de tots els àmbits (litúrgic, espiritual, bíblic, pastoral, fraternal) en els dos cursos que s'ofereixen: el Bàsic (enguany centrat en el Credo i el Nou Testament) i el d'Aprofundiment (enguany sobre l'espiritualitat cristiana), sota la direcció de Mn. Antoni Elvira.

El Dr. Joan Viñas Salas, cirurgià i Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (2018) i Medalla d'or de la ciutat de Lleida (2022), exrector de l'Universitat de Lleida (2003-2011), humanista i creient cristià, va impartir la conferència de cloenda, i s'hi va fer present Mons. Joan-Enric Vives que va agrair als participants la seva dedicació quinzenal durant el curs i la conferència del Dr. Viñas.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Hiperpaternitat i eugenèsia liberal (i III)

Podem escollir tenir o no tenir fills, exercir o no exercir la paternitat, però no podem escollir com volem que siguin. Acceptar els fills com un do no significa, però, tenir una actitud passiva enfront de les seves malalties o mancances. Acceptar-los com són significa acollir el seu misteri, tant allò de bell i de noble que hi ha en ells, com allò de lleig i de mesquí, però comprometre's activament en pal·liar les patologies que puguin patir.

En el debat sobre si es pot o no decidir el sexe del *nasciturus* o altres caràcters que venen determinats per la seva constitució cromosòmica, hi entra, de retruc, la qüestió de la dignitat. Els bioconservadors afirmen que l'embrió té una dignitat inhe-

rent i que, consegüentment, no pot ser objecte d'instrumentalització, ni de modificació, encara que sigui amb bons propòsits, sinó que ha de ser tractat, seguint la famosa expressió kantiana, sempre i en qualsevol circumstància, «com un fi en si mateix» (*ein Zweck in sich selbst*) i mai únicament com un instrument.

Els tecnoprogressistes consideren que si aquest ésser humà emergent pot ser millorar tant en la seva estructura cromosòmica o com en la seva gènesi embriològica, abans de néixer, és un deure moral fer-ho.

En aquesta apassionant discussió és útil la distinció entre acte i potència, entre allò que és, en si mateix, un embrió i allò que pot arribar a esdevenir si és acollit

en l'úter matern. Per si sol, el *nasciturus* no té la potència activa per esdevenir un fetus i, posteriorment, un nounat. Necessita l'acollida en el si matern, la protecció de la mare i la seva alimentació i preservació per arribar a esdevenir un fetus i, posteriorment, un nounat.

No tot naixement és desitjable als ulls de la nostra societat i els ciutadans integren aquest argument en la decisió de tenir o no un fill. Certes malalties o malformacions del *nasciturus* justifiquen la interrupció voluntària de l'embaràs per motius terapèutics. La selecció natural, doncs, no és un record del passat, ni una visió d'un futur inquietant. És un fet. L'absència d'estructures d'acollida per als

subjectes més vulnerables, l'avortament terapèutic o, fins i tot, l'esterilització de persones amb discapacitat intel·lectual són mostres il·lustratives de l'eugenèsia liberal contemporània.

El desenvolupament de les noves biotecnologies obre una nova ruta, la de modificar directament la naturalesa humana abans del seu naixement. Per bé que aquesta possibilitat encara no està reconeguda legalment, a excepció d'algunes intervencions terapèutiques, la idea entusiasma molts pensadors, perquè hi veuen el mitjà per transcendir, a la fi, la nostra humanitat animal.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Jornada de los abuelos y de las personas mayores

Este domingo celebramos la 3.ª Jornada mundial de los abuelos y la gente mayor, y el Papa Francisco ha enviado un Mensaje con el lema: «El amor que tiene a quienes creen en él se extiende de generación en generación» (Lc 1,50). Este tema nos devuelve al encuentro entre la joven Virgen María y su prima Isabel (cf. Lc 1,39-56). Dice el Papa: «El Espíritu, que ya ha bajado sobre la Virgen María, la impulsa a responder al saludo con el Magnificat, donde proclama que el amor del Señor “se extiende de generación en generación”. El Espíritu Santo bendice y acompaña cada encuentro fecundo entre generaciones diferentes, entre abuelos y nietos, entre jóvenes y mayores. Desea que, como hizo María con Isabel, los jóvenes alegren el corazón de la gente mayor, y que adquieran sabiduría de sus vivencias. Pero, sobre todo, el Señor desea que no dejemos solos a los ancianos, que no los releguemos a los márgenes de la vida, como por desgracia ocurre a menudo».

Pensando en la próxima Jornada Mundial de la Juventud (JMJ) de Lisboa, el Señor espera que los jóvenes, al encontrarse con los mayores, acojan la llamada a custodiar la memoria y reconozcan, gracias a ellos, el don de pertenecer a una historia más grande. La amistad con una persona mayor ayuda al joven a no reducir la vida al presente y a recordar que no todo depende de sus capacidades. Para los mayores, en cambio, la presencia de un joven da la esperanza de que todo lo vivido no se perderá y que sus sueños se pueden realizar. No podemos avanzar ni salvarnos solos, ya que la intervención de Dios se manifiesta siempre en la historia de un pueblo. Es María quien lo dice en el Magnificat, exultante en Dios que obra maravillas nuevas y sorprendentes, fiel a la promesa hecha a Abrahán.

Las mayores realidades y los sueños más bellos no se realizan en un momento, sino a través de un crecimiento y una maduración; en camino, en diálogo, en relación. Si se logra tenerlo todo «ya y enseguida», se pierde de vista la acción de Dios. Su proyecto de amor, por el contrario, atraviesa el pasado, el presente y el futuro, abraza y pone en comunicación a las generaciones. Va más allá. Para los más jóvenes se trata de ir más allá de la inmediatez de la realidad virtual, que muchas veces distrae de la acción concreta. En el caso de las personas mayores se trata de no poner énfasis en las fuerzas que decaen y no lamentarse por las ocasiones perdidas. ¡Miremos adelante! ¡La gracia de Dios nos libera del inmovilismo en el obrar y de los remordimientos del pasado!

El Papa Francisco también nos invita a realizar algún gesto concreto de abrazo a los abuelos y personas mayores; un abrazo a modo de ayuda, servicio, proximidad... No les dejemos solos, su presencia en las familias y en las comunidades parroquiales es valiosa, nos da la conciencia de compartir la misma herencia y de formar parte de un mismo pueblo en el que se mantienen y aman las raíces. Tanto la Iglesia como la sociedad les necesita. Ellos entregan al presente un pasado necesario para construir el futuro. Honorémosles, no nos privemos de su compañía y no les privemos de nuestra estima; ¡no permitamos que sean descartados, dice el Papa! Busquemos la alegría desbordante de un renovado encuentro entre jóvenes y mayores. Pidamos que la bendición del abrazo entre María y Isabel nos llegue a todos y nos llene de paz.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Trobada esportiva de Residències a La Seu d'Urgell

L'Arquebisbe Joan-Enric va inaugurar la 19a edició de la Trobada esportiva de Residències que es va celebrar a la Llar de Sant Josep de La Seu d'Urgell el dissabte 10 de juny. Unes 350

persones, entre participants, acompanyants i voluntaris, s'havien reunit en una tradicional jornada de germanor entre els usuaris de residències d'Andorra i de les comarques catalanes de l'Alt Urgell i de la Cerdanya. Mons. Joan-Enric va encoratjar els participants a la jornada a viure la vellesa amb alegria i va voler recordar com, després dels anys durs de la pandèmia, aquell dia era de molta joia per poder-se retrobar i participar de forma presencial. Va voler agrair el treball de les autoritats i dels responsables de les residències durant la pandèmia.

Enguany, la trobada va comptar amb la participació de la Residència Clara Rabassa d'Andorra, el Centre sociosanitari El Cedre d'Andorra, la Llar de Sant Josep de La Seu d'Urgell, Caser Residència Castell d'Oliana, la Residència Sant Roc de Bellver de la Cerdanya, la Fundació Hospital de Puigcerdà, la Fundació Sant Hospital de La Seu d'Urgell, la residència d'avis de la Pobla de Lillet, Teleassistència i Atenció a Domicili de Creu Roja Andorrana i el centre de dia de Creu Roja Andorrana.

Confirmacions a Tremp

El dia 11 de juny, Festa del Cos i de la Sang del Senyor, Corpus Christi, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 5 joves de la Parròquia de la Mare de Déu de Valldeflors de Tremp. Concelebrà amb ell el Rector i Arxiprest del Pallars Jussà, Mn. Alfons Velásquez; el Vicari general de la Diòcesi i oncle d'un dels confirmands, Mn. Ignasi Navarri; el P. Antoni Facerias, S.F.; i Mn. David Codina.

A la seva homilia, l'Arquebisbe Joan-Enric introduí els fidels en el Misteri de la Festa del Cos i la Sang de Jesús, el Corpus Christi. Els cristians creiem en la presència real de Jesús sota les espècies eucarístiques del pa i del vi, que es con-

verteixen, per les paraules pronunciades pel sacerdot «in persona Christi» en el Cos i la Sang de Jesús.

Al final de la Missa, l'Arquebisbe regalà als joves un Nou Testa-

ment, recordant-los com molts cristians eren perseguits pel fet de tenir i llegir les paraules de Jesús. Els cants de la Missa foren solemnitats a l'orgue per l'organista Sra. Meritxell Fortuny.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

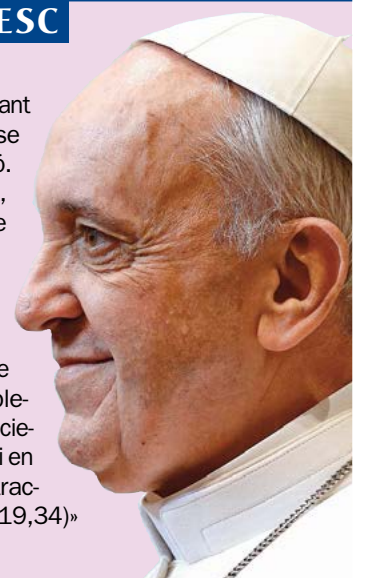
@Pontifex_es: «El tresor que hem rebut amb la nostra vocació cristiana, estem cridats a donar-lo: és el dinamisme de la vocació, és el dinamisme de la vida» (15 de març).

@Pontifex_es: «Donem a Déu el primer lloc en la confessió. Si Ell és el protagonista, tot es torna bell i la confessió es converteix en el sagrament de l'alegria; no de la por o del judici, sinó de l'alegria» (17 de març).

@Pontifex_es: «Només qui és pobre d'esperit, necessitat de salvació i captai-

re de la gràcia es presenta davant Déu sense exhibir mèrits, sense pretensions, sense presumpció. No té res i per això ho troba tot, perquè troba el Senyor» (18 de març).

@Pontifex_es: «No hi ha acollida sense integració. S'ha d'acompanyar les persones des que arriben fins que estan veritablement integrades en la nostra societat. “Quan un estranger resideixi en la vostra terra haurà de ser tractat com un nascut al país” (Lv 19,34)» (18 de març).

El Tossal de la Mare de Déu de les Sogues acull Càritas i l'Assemblea Diocesana

Càritas d'Urgell va celebrar la seva Assemblea diocesana de voluntaris a Bellvís, amb uns 100 participants, acollits per la Càritas parroquial d'aquesta població, el 10 de juny.

La trobada, que va reunir els treballadors i els voluntaris de tots els centres de la diòcesi, va començar al Tossal de la Mare de Déu de les Sogues; i després es feu una detallada explicació de l'activitat del darrer any. Per acabar, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric va presidir la celebració eucarística que es va dur a terme a l'església parroquial de Bellvís. Un dinar de germanor va posar el fermall a l'activitat, que és de germanor i de reconeixement de tota la tasca que voluntaris i treballadors desenvolupen al llarg de l'any, acompanyant i servint persones i famílies vulnerables.

Durant l'acollida en el Tossal, el President dels «Amics del Tossal de la Mare de Déu de les Sogues» els explicà els fets que donen lloc a la devoció i al santuari. La Mare de Déu s'aparegué al Sr. Joan Amorós, un pagès casat de Sidamon, que portava a moldre el gra de la collita al molí de Balaguer. En el trajecte de tornada al seu poble, al fons del bassal de la font del Prat de Bellvís, una intensa pluja va posar en perill la mula i el sac de farina que duia lligada. Com a resposta a la seva pregària: «Mare de Déu, ajudeu-me!» se li aparegué la Verge Maria amb el seu Fill als braços, que li donà solució al problema, tallant les sogues i posteriorment unint-les. Era el dissabte 26 d'octubre de 1190. Cinc mesos després, l'1 d'abril de 1191, es posava la primera pedra del santuari on es veneraria la imatge trobada.

Més tard dins la Jornada, el Director voluntari de Càritas d'Urgell, Sr. Josep Casanova, va explicar detalladament les accions i activitats de l'entitat en l'any 2022, que estan recollides a la Memòria «Tu hi tens molt a veure». Ho va fer en el centre cívic de la població, amb el suport audiovisual de detalls de les accions. En la Memòria destaquen algunes dades importants: l'augment de recursos a l'ajut social en un 64% en els darrers tres anys; el suport que han rebut 1.163 famílies de la diòcesi

que passaven per un mal moment en la cobertura de necessitats bàsiques d'alimentació, ajuts escolars, habitatge, despeses de subministraments i altres. També destaca l'acolliment que s'ha dut a terme d'immigrants i, en especial, durant l'any 2022 dels refugiats provinents d'Ucraïna, per causa del conflicte bèl·lic.

Josep Casanova va posar èmfasi que no s'ha de caure en un sentit de la caritat fals, on donar sigui més un element egocèntric que no el gest gratuït i desinteressat vers els altres. Un total de 2.733 persones han rebut en l'any 2022 el suport i l'ajuda de Càritas d'Urgell. Mons. Joan-Enric va poder saludar ja els assistents a l'assemblea al final de l'exposició de Josep Casanova i, tot seguit, anaren tots junts a celebrar l'Eucaristia al temple parroquial.

Mons. Vives va concelebrar amb els sacerdots presents: el Rector de Bellvís, Mn. Jerrick Banzuela; el diaca adscrit a la Parròquia, Mn. Antoni Baldomà; Mn. Josep M. Aresté, Mn. Ramon Balagué i Mn. David Codina.

En acabar la missa, els fidels van poder passar a venerar a la Mare de Déu de les Sogues en el seu cambril i més tard es va fer una foto de germanor a les escales del temple. El dinar compartit es va dur a terme al Casal de la població.

Celebracions de Corpus

El diumenge dia 11 de juny a totes les parròquies del Bisbat es va celebrar amb solemnitat la festa tan tradicional del Corpus Christi, exaltació de l'amor a Jesús, fet Eucaristia per a la salvació del món, i manifestació de fe popular en la seva presència real que ens acompanya al llarg de la vida. A moltes parròquies va tenir lloc un Acte eucarístic o una Processó pels carrers del poble, prolongació de l'Eucaristia, amb el desig que el Senyor visiti amb la seva presència salvadora tots els racons de la vida de cada dia.

A la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, l'Arquebisbe Joan-Enric, acompanyat del Vicari general i Rector, Mn. Ignasi Navarri, de Mn. David Codina i del diaca Mn. Antoni M. Serra i els seminaristes, els infants de la Primera Comunió i els fidels assistents, va presidir al migdia la solemne Eucaristia i la processó que va sortir del temple catedralici fins al claustre. Hi van participar els infants que enguany havien rebut la seva Primera Comunió, i els Armats de la ciutat que van acompanyar el Senyor en processó. A la seva homilia, Mons. Vives va subratllar com la solemnitat del Cos i la Sang de Jesús s'ha d'entendre des de la dimensió de lloança de la fe. Al centre del claustre, que lluïa amb la seva bella austeritat romànica, va tenir lloc una senzilla «statio» amb la benedicció des d'allí amb el Santíssim Sagrament envers tots els fidels de La Seu i de tota la Diòcesi d'Urgell i, ben especialment, els malalts i els qui poden passar per moments de dificultat. Els infants de la Primera Comunió van fer unes pregàries directes a Jesús i una jove va cantar el cant eucarístic meditatiu *Anima Christi*.

Al final de la processó, l'Arquebisbe beneí el Poble de Déu amb el Santíssim Sagrament i agraià a tots els qui amb el seu esforç havien fet possible l'acte eucarístic.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ex 14,5-18 / Sl: Ex 15 / Mt 12,38-42]. Urgell: ■ Beats Josep Sala i Picó, prev., i companys màrtirs. Sant Xarbel Makluf, prev.; santa Cristina, vg. i mr.

25. ■ Dimarts [Fets 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21;12,12.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya.

26. □ Dimecres [Ex 16,1-5.9-15 / Sl 77 / Mt 13,1-9]. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Benaurada Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Dijous [Ex 19,1-2.9-11.16-20b / Sl: Dn 3 / Mt 13,10-17]. Sant Feliu de Llobregat: ■ Sant Cugat, mr. barceloní (s. IV), d'origen africà. Santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.; santa Natàlia, mr.

28. ■ Divendres [Ex 20,1-17 / Sl 18 / Mt 13,18-23]. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; sant Pere Poveda, prev. i mr., fund. de la Institució Teresiana.

29. □ Dissabte [1Jo 4,7-16 / Sl 33 / Jo 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Llätzer i Maria, amics de Jesús, residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; sant Adam, el primer humà.

30. ■ Diumenge vinent, XVII de durant l'any (litúrgia de les hores: 1a setmana) [1R 3,5.7-12 / Sl 118 / Rm 8,28-30 / Mt 13,44-52 (o bé, més breu: 13,44-46)]. Sant Feliu de Llobregat: Beat Cristí Roca i Huguet, prevere, Constanci Roca i Huguet, religiós, i companys màrtirs. Tortosa: Beat Tobies Borràs i Romeu, religiós, i companys màrtirs. Urgell: Beat Protasi Cubells i Minguell, religiós, i companys.

Diumenge XVI de durant l'any (A)

COMENTARI

«Deixeu que creixin junts el jull i el blat»

Jesús demostra amb les paràboles d'avui que co-neixia bé el món rural i, com sempre, en treu un ensenyament per als seus deixebles. La primera paràbola, *la del blat i del jull*, ens recorda l'existència del mal, enmig del bé, és a dir, de persones que fan el mal, enmig de persones que fan el bé. Perquè el bé i el mal el fem les persones concretes, no cauen del cel. La temptació de tots nosaltres és anar *a collir el jull*, eliminar les persones que fan el mal. Voldríem un món d'àngels i potser ens oblidem que nosaltres som també sovint jull. Per això el consell de l'amo: *Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la sega*, val per tots nosaltres: ens cal tenir paciència i ens cal pensar (al contrari del que passa amb el jull) que el qui fa el mal, pot canviar, es pot convertir. Si fos eliminat, quina possibilitat de canvi o de conversió tindria. Deixant de banda que nosaltres som pecadors i no sabem mai qui és realment blat o jull, només ho sap Déu. Però sí sabem que hem de sembrar el Regne de Déu, que vagi transformant tota la societat; un Regne de Déu que pot semblar *molt petit*, molt insignificant però que si realment és Regne de Déu, té una potència enorme de transformació del món i de la societat. Per això cal sembrar aquest Regne que no és el regne victoriós i triomfant, polític, que pensaven els deixebles. La primera lectura recorda que *fora de del Senyor no hi ha cap Déu, que ell és realment fort però per això tracta tothom amb consideració. Vós disposeu de la força però sou moderat en les sentències i governeu amb tota consideració. Per això: els justos han de ser humans amb tothom. El poder sempre el teniu a mà. Déu podria fer desaparèixer el mal i fer créixer ostentosa-ment el Regne de Déu. Però no actua així. Pau ens recorda que és l'Esperit mateix que ve a ajudar la nostra feblesa i la nostra pregària. Ens cal sembrar el bé, tenir paciència, ser blat i llevat que transformi el món. L'Esperit ens ajuda a sembrar. El fruit ja és cosa de Déu.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sa 12,13.16-19)

Fora de vós, que vetlleu sobre tothom, no hi ha cap déu a qui hàgiu de convèncer que la vostra sentència és justa. La vostra força és font de justícia, i el mateix domini que teniu sobre tothom fa que tracteu amb tota consideració. Demostreu només la vostra força si algú no creu que ho podeu tot, o bé quan humilieu aquells que, sabent que sou fort, es mostren arrogants. Vós, que disposeu de la força, sou moderat en les sentències i ens governeu amb tota consideració: el poder, si volguéssiu, sempre el teniu a mà. Obrant així, heu ensenyat al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom, i heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats.

▶ Salm responsorial (85)

R. *Senyor, vós sou indulgent i bo.*

Vós, Senyor, sou indulgent i bo, / ric en l'amor per a tothom que us invoca. / Senyor, escolteu la meva pregària, / escolteu la meva súplica. R.

Tots els pobles que heu creat / vindran a fer-vos homenatge / i glorificaran el vostre nom. / Diran: «Sou gran, Senyor, / són prodigioses les vostres obres, / vós sou l'únic Déu.» R.

Vós, Senyor, Déu compassiu i benigne, / lent per al càstig, fidel en l'amor, / mireu-me, apiadeu-vos de mi. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,26-27)

Germans, és l'Esperit mateix el qui, per ajudar la nostra feblesa, intercedeix amb gemecs que no es poden expressar. Perquè nosaltres no sabem què hem de demanar per pregar com cal, però és ell, l'Esperit, qui es posa en lloc nostre. I ni que els seus gemecs no es puguin expressar, el qui penetra l'interior dels cors sap prou bé quin és el deler de l'Esperit; ell intercedeix a favor del poble sant tal com Déu ho vol.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 13,24-43) (Versió abreujada)

En aquells temps, Jesús proposà a la gent aquesta altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un home que havia sembrat bona llavor al seu camp, però a la nit, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, sembrà jull enmig del blat i se n'anà. Quan el sembrat hagué crescut i s'espigà, aparegué també el jull. Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren: "No era bona, la llavor que vau sembrar al vostre camp? Com és, doncs, que hi ha jull?" Ell els respongué: "Això ho ha fet algú que em vol mal." Els mossos li digueren: "Voleu que anem a collir-lo?" Ell els diu: "No ho feu pas: si collíeu el jull, potser arrencaríeu també el blat. Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la sega i llavors diré als segadors: 'colliu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; després colliu el blat i porteu-lo al meu graner'."»

▶ Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 12,13.16-19)

Fuera de ti no hay otro Dios que cuide de todo, a quien tengas que demostrar que no juzgas injustamente. Porque tu fuerza es el principio de la justicia y tu señorío sobre todo te hace ser indulgente con todos. Despliegas tu fuerza ante el que no cree en tu poder perfecto y confundes la osadía de los que lo conocen. Pero tú, dueño del poder, juzgas con moderación y nos gobiernas con mucha indulgencia, porque haces uso de tu poder cuando quie-res.

Actuando así, enseñaste a tu pueblo que el justo debe ser humano y diste a tus hijos una buena esperanza, pues concedes el arrepentimiento a los pecadores.

▶ Salmo responsorial (85)

R. *Tú, Señor, eres bueno y clemente.*

Porque tú, Señor, eres bueno y clemente, / rico en misericordia con los que te invocan. / Señor, escucha mi oración, / atiende a la voz de mi súplica. R.

Todos los pueblos vendrán / a postrarse en tu presencia, Señor; / bendecirán tu nombre: / «Grande eres tú, y haces maravillas; / tú eres el único Dios». R.

Pero tú, Señor, / Dios clemente y misericordioso, / lento a la cólera, rico en piedad y leal, / mírame, ten compasión de mí. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,26-27)

Hermanos:

El Espíritu acude en ayuda de nuestra debilidad, pues nosotros no sabemos pedir como conviene; pero el Espíritu mismo intercede por nosotros con gemidos inefables. Y el que escruta los corazones sabe cuál es el deseo del Espíritu, y que su intercesión por los santos es según Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,24-43) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús propuso otra parábola a la gente diciendo: «El reino de los cielos se parece a un hombre que sembró buena semilla en su campo; pero, mientras los hombres dormían, un enemigo fue y sembró cizaña en medio del trigo y se marchó. Cuando empezaba a verdear y se formaba la espiga apareció también la cizaña. Entonces fueron los criados a decirle al amo: "Señor, ¿no sembraste buena semilla en tu campo? ¿De dónde sale la cizaña?". Él les dijo: "Un enemigo lo ha hecho". Los criados le preguntan: "¿Quieres que vayamos a arrancarla?". Pero él les respondió: "No, que al recoger la cizaña podéis arrancar también el trigo. Dejados crecer juntos hasta la siega y cuando llegue la siega diré a los segadores: arrancad primero la cizaña y atadla en gavillas para quemarla, y el trigo almacenadlo en mi granero"».